

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

14 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nadejda Toma, Anatolie Țurcan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Colesnic Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 și a recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Foleșteanu Dumitru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 07 iulie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui

Colesnic Vasile XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX,

Foleșteanu Dumitru XXXXX, născut la XXXXX, originar din XXXXX și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

- 1. 01.06.2017 - 07.07.2017 (prima instanță);**
- 2. 24.08.2017 - 17.10.2017 (instanța de apel);**
- 3. 19.12.2017 - 14.02.2018 (instanța de recurs).**

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 07 iulie 2017, Colesnic Vasile și Foleșteanu Dumitru au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, la 30 ani închisoare fiecare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

S-a dispus încasarea în mod solidar de la Colesnic Vasile și Foleșteanu Dumitru în beneficiul lui Ichim Elena suma de 34476 lei, cu titlu de prejudiciu material și 100000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, iar în total suma de 134476 lei.

S-a încasat de la Colesnic V. în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 93 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

S-a încasat de la Foleșteanu D. în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 117 lei, pentru efectuarea expertizei judiciare.

S-a încasat în mod solidar de la Colesnic V. și Foleșteanu D. în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 13692 lei.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Colesnic Vasile împreună cu Foleșteanu Dumitru la 27.03.2017, aproximativ în intervalul de timp dintre orele 17:00 și 20:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul cet. Arapan Vladimir, situat în s. Pitușca, r-nul Călărași, în urma unui conflict apărut spontan cu cet. Zaharia Ion, intenționat, cu scopul omorului acestuia, acționând cu o deosebită cruzime, acțiune manifestată prin maltratare într-o perioadă îndelungată de timp și supunerea acestuia la suferințe fizice enorme, și anume i-au aplicat ultimului multiple lovituri cu mâinile și picioarele peste suprafața corpului, inclusiv peste cap, după ce l-au doborât la pământ, continuând acțiunile sale criminale în timp ce Zaharia I. era culcat cu fața la pământ, i-au aplicat multiple lovituri cu mâinile și picioarele, cu un fâraș metalic, cu partea plată metalică și cu coada din lemn a toporului peste diferite părți ale corpului, inclusiv peste cap, la fel au sărit peste capul ultimului, cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 40 din 28.04.2017, traumă asociată cranio-cerebrală, toraco-abdominală și membrelor superioare și inferioare, cu echimoze și excoriații pe față, echimoze pe urechi, hemoragii sub conjunctivă ochiului stâng și pe mucoasa buzei de sus, plagă pe mucoasa buzei de jos, hemoragii în țesuturile moi ale capului, hemoragie subarahnoidală, excoriații pe gât, spate, membre superioare, genunchi, echimoze intense cu excoriații în regiunea abdomenului și feselor, fracturi ale coastelor 3, 4, 5, 6, 7, 8, 11 și 12 pe dreapta, ce se califică ca vătămări corporale grave, periculoase pentru viață, care se află în legătură cauzală directă cu decesul lui Zaharia I, astfel moartea ultimului survenind pe loc de șocul traumatic-hemoragic în urma asocierii leziunilor menționate.

Astfel, acțiunile lui Colesnic Vasile și Foleșteanu Dumitru au fost calificate în baza art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Secui S. în numele inculpatului Colesnic Vasile, prin care a solicitat casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă de 10 ani.

În motivarea apelului a făcut trimitere la art. 79 alin. (1) Cod penal și a menționat că nu este de acord cu sentința atacată prin care a fost stabilită o pedeapsă prea dură.

De asemenea a menționat că inculpatul a recunoscut vina, se căiește sincer.

3.1. De asemenea, sentința a fost atacată cu apel de avocatul Tetelea M. în numele inculpatului Foleștenu Dumitru, prin care a solicitat casarea acesteia pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului prevăzut pentru prima instanță, prin care să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În susținerea apelului a făcut trimitere la art. 76 Cod penal, și anume, recunoașterea vinovăției în comiterea infracțiunii imputate, cauza fiind examinată în temeiul art. 364¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 noiembrie 2017, pronunțată integral la 21 noiembrie 2017, au fost admise din alte motive apelurile declarate, inclusiv din oficiu, casată parțial sentința în partea încasării cheltuielilor judiciare și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a fost respins demersul acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpați cheltuielilor pentru efectuarea expertizelor medico-legale și trecute aceste cheltuieli din contul mijloacelor bugetului de stat.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că prima instanță a constatat pe deplin starea de fapt și de drept a acțiunilor săvârșite de inculpați, iar probelor examinate le-a fost dată o apreciere juridică cuvenită în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de apel a menționat că deși inculpații și-au recunoscut vina, vinovăția lor se dovedește și prin următorul sistem de probe, și anume: - declarațiile martorului Scoriei Eugeniu (f.d. 32-38, vol. 1); - declarațiile martorului Căpățina Vasile (f.d. 21-22, vol. 1); - declarațiile martorului minor Zaharia Liviu (f.d. 27-28, vol. 1); declarațiile martorului Arapan Vladimir (f.d. 23-24, vol. 1); - declarațiile martorului Luca Cristina (f.d. 46-47, vol. 1); - declarațiile martorului Lozovan Vasile (48-49, vol. 1); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 27 martie 2017 (f.d. 10-15, vol. 1); - procesul-verbal de ridicare din 28 martie 2017 (f.d. 104, vol. 1); - procesul-verbal de ridicare din 28 martie 2017 (f.d. 106, vol. 1); - procesul-verbal de ridicare din 29 martie 2017 (f.d. 108, vol. 1); - procesul-verbal de colectare a mostrelor de comparație din 25 aprilie 2017 (f.d. 112, vol. 1); - procesul-verbal de colectare a mostrelor din 25 aprilie 2017 (f.d. 110, vol. 1); -raportul de expertiză judiciară nr. 146 din 29 martie 2017 (f.d. 122-124, vol. 1); - raportul de expertiză judiciară nr. 148 din 29 martie 2017 (f.d. 125-128, vol. 1); - raportul de expertiză judiciară nr. 40 din 28 aprilie 2017; - procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului nr. 000050 din 28 martie 2017 (f.d. 140-141, vol. 1); - procesul-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului nr. 000051 din 28 martie 2017 (f.d. 142-143, vol. 1); - procesul-verbal de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictate la cauza penală din 27 aprilie 2017 (144-145, vol. 1); - raportul de expertiză judiciară nr. 178 din 25 mai 2017 (f.d. 21, vol. 2).

Astfel, instanța de apel analizând probele enunțate mai sus prin prisma art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, a considerat că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a încadra acțiunile inculpaților în baza prevederilor art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, deoarece s-a dovedit că ei intenționat au săvârșit omorul cet. Zaharia I., care a fost comis profitând de starea de neputință evidentă a victimei, ce se datorează stării avansate de ebrietate alcoolică, de două persoane și cu deosebită cruzime.

În consecință, instanța de apel a apreciat critic argumentele invocate de avocatul Secui S. În numele inculpatului Colesnic V. și avocatul Tetelea M. În numele inculpatului Foleșteanu D. precum că prima instanță a aplicat o pedeapsă prea aspră, din motiv că prima instanță corect a ținut cont de art. 7, 75, 76-78 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de rolul fiecăruia la săvârșirea infracțiunii, de personalitatea inculpaților și anume că se caracterizează negativ, inculpatul Colesnic fiind anterior judecat.

Astfel, instanța de apel a ajuns la concluzia că inculpații merită aplicarea pedepsei detențiunii pe viață, însă, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod penal pedeapsa detențiune pe viață, înlocuită cu închisoare pe termen de 30 de ani va fi una echitabilă și va atinge scopul aplicării pedepsei penale.

Tot odată, instanța de apel a menționat că este în situația în care este necesar de a admite apelurile din alte motive, inclusiv din oficiu, în partea încasării cheltuielilor judiciare.

În acest sens, instanța de apel a menționat că în cazurile când expertiza a fost dispusă de către organul de urmărire penală sau de către instanța de judecată la solicitarea acuzatorului de stat, în cazurile obligatorii, prevăzute de art. 143 alin. (1) Cod de procedură penală, plățile necesare pentru efectuarea expertizei vor fi achitate din contul mijloacelor bănești a bugetului de stat, conform prevederilor art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, la 08 decembrie 2017, care, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială acesteia, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor judiciare, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță în alt complet de judecată.

În motivarea recursului menționează că soluția instanței de apel de a casa sentința referitor la încasarea cheltuielilor judiciare contravine normelor procesual penale în vigoare.

Astfel, recurentul menționează că potrivit prevederilor art. 227 alin. (1) Cod de procedură penală „Cheltuieli judiciare sânt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.” Potrivit alin. (3) a aceleiași norme „Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate”. Aliniatul (3) a normei indicate este o normă generală și nu obligă statul să suporte cheltuielile ci să le achite la momentul necesar pentru a facilita operativitatea acțiunilor organului de urmărire penală și pentru a nu condiționa termenul rezonabil prin încasarea cheltuielilor judiciare de la părțile în proces.

Totodată, menționează că legislatorul a expus suficient de clar în art. 229 Cod de procedură penală obligativitatea suportării cheltuielilor judiciare de către condamnat.

Concluzionând, recurentul indică că în situația când art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, care stipulează direct că inculpatul suportă cheltuielile judiciare, soluția instanței judecătorești de a respinge încasarea acestor cheltuieli este greșită.

5.1. Tot odată, sentința primei instanțe și decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar la 06 decembrie 2017, de către avocatul Cazacu D. în numele inculpatului Foleșteanu D., care, prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală solicită casarea parțială acestora în partea ce ține de aplicarea pedepsei, pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Foleșteanu D. să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În motivarea recursului menționează că, având în vedere că Foleșteanu D. vina a recunoscut-o pe deplin, este la prima abatere de acest gen, anterior nu a fost condamnat penal, se caracterizează pozitiv, regretă cele săvârșite și se căiește sincer și activ, a conștientizat gravitatea faptelor sale, astfel apelantul consideră că corectarea lui este posibilă fără a fi ținut în detenție 30 de ani și nici nu ar fi rațional ca instanța să aplice o pedeapsă atât de aspră.

Astfel, potrivit prevederilor art. 75 Cod penal ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei apelantul consideră că în cauză nu sunt probe care să justifice aplicarea celei mai aspre pedepse penale.

Tot odată, apelantul menționează că hotărârile judecătorești urmează a fi casate și în partea stabilirii modului de încasare a prejudiciului moral, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care acțiunea civilă înaintată cu privire la încasarea prejudiciului moral

urmează a fi casată parțial, încasându-se de la inculpat în beneficiul lui Ichim E. prejudiciului moral în mărime de 50000 lei și 17238 în calitate de prejudiciu material.

5.2. De asemenea, decizia este atacată la 20 decembrie 2017 de către avocatul Pucas I. în numele inculpatului Colesnic V., care prin prisma art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri în partea ce tine de aplicarea pedepsei.

În motivarea recursului menționează că la stabilirea pedepsei instanțele inferioare au apreciat eronat circumstanțele care atenuază și agravează pedeapsa, aplicând în mod eronat o pedeapsă prea aspră.

Astfel, instanța nu a luat în considerație că Colesnic V. a recunoscut vina integral și se căiește sincer de cele comise, antecedente penale nu are și se caracterizează pozitiv la locul de trai, de vârstă tânără a acestuia, fapt ce demonstrează că corectarea acestuia este posibilă și cu aplicarea unei pedepse mai blânde.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sânt vădit neîntemeiate.

Prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 aceluiași Cod.

6.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de procuror se reține că acesta invocă ca temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că: hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Din textul recursului, Colegiul atestă, că autorul în esență critică decizia instanței de apel adoptată în latura civilă, prin care a fost casată hotărârea primei instanțe în partea încasării din contul inculpaților cheltuielilor judiciare suportate pentru efectuarea expertizelor judiciare.

Colegiul penal consideră că sunt nefondate argumentele procurorului asupra soluției adoptate de instanța de apel referitor la trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului or, instanța de apel a adoptat soluția în conformitate cu prevederile legale la momentul examinării cauzei.

Actele cauzei denotă că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea contestată conține motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar declarat este unul vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul procurorului este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

6.2. Cu referire la recursurile ordinare declarate de avocatul Cazacu D. în numele inculpatului Foleșteanu D. și de avocatul Pucas I. în numele inculpatului Colesnic V. Colegiul penal reține că în speță, se constată că recurenții în esență critică soluțiile adoptate de instanțele ierarhic inferioare în partea stabilirii pedepsei în privința inculpaților.

În cererea de recurs, recurenții consemnează că inculpații în cadrul examinării cauzei penale în toate instanțele nu au negat comiterea infracțiunii pentru care au fost condamnați, se căiesc sincer de cele săvârșite,

În același timp, instanța de recurs constată că, recurenții sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor reținute în sarcina inculpaților, respectiv în această parte Colegiul penal nu se va expune.

În continuare, pornind de la expunerea argumentelor instanței de recurs, care stau la baza adoptării soluției de inadmisibilitate vizavi de recursurile declarate, se enunță că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte infracționale similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat prin rechizitoriu inculpatului, la caz, fiind incident art. 145 alin. (2) lit. i), j) Cod penal, în baza căruia au fost condamnați Foleșteanu Dumitru și Colesnic Vasile.

Astfel, Colegiul penal menționează că pedeapsa se consideră echitabilă când aceasta impune inculpatului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor părții vătămate, a statului și a întregii societăți perturbate prin infracțiunea comisă.

În cauza deferită judecării, potrivit sentinței adoptate în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Foleșteanu Dumitru și Colesnic Vasile au fost recunoscuți vinovați și condamnați în baza art. 145 alin. (2) Cod penal la 30 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În acest punct de analiză, este relevant de a specifica despre faptul că prima instanță, a reținut că, în speța dată, nu sunt prezente careva circumstanțe atenuante, însă persistă circumstanță agravantă: săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică.

Tot aici, se face remarcă că, instanțele sunt în drept să se refere în sentință numai la circumstanțele atenuante și/sau agravante care au fost cercetate și confirmate în ședința

judiciară, ci nu asupra celor la care insistă partea apărării, mai mult că ele în mare parte cad sub incidența condițiilor necesare pentru examinarea cauzei în procedura reglementată de art. 364¹ Cod de procedură penală.

De altfel, potrivit procedurii simplificate reglementate de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiune pe viață, se aplică pedeapsa închisorii 30 de ani.

Respectiv, Colegiul consideră că sunt nefondate alegațiile recurenților privind stabilirea unei pedepse prea aspre în privința inculpaților, dat fiind că dâșii și-au recunoscut vina și se căiesc de cele săvârșite, având în vedere că toate aceste circumstanțe deja au fost luate în considerare de prima instanță la individualizarea pedepsei aplicate inculpaților. Or, recunoașterea vinovăției și căința sinceră, care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate fi valorificată ulterior și ca o circumstanță atenuantă judiciară, deoarece asta ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă deja o dublă valență juridică.

Așadar, Colegiul penal statuează că prima instanță și instanța de apel corect a stabilit pedeapsa inculpaților, conducându-se de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, art. 75 alin. (1) Cod penal.

La fel, față de toate aspectele expuse, Colegiul apreciază că criticile formulate de recurenți sunt vădit neîntemeiate, iar circumstanțele reale ale săvârșirii faptei infracționale și cele personale ale inculpaților nu sunt de natură să atragă după sine adoptarea unei soluții de modificare a pedepsei penale în privința acestora, mai mult, neexistând nici motive care, examinate din oficiu, ar determina instanța de recurs să caseze hotărârile atacate în acest sens.

În consecință, Colegiul penal conchide că, la caz, nu se constată vreun temei pentru casarea soluției de condamnare în privința lui Foleșteanu Dumitru și Colesnic Vasile adoptată de instanțele de fond, iar pedeapsa stabilită corespunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatului, precum și de prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia și a altor persoane.

Cu referire la argumentul avocatului Cazacu D. în numele inculpatului Foleșteanu D. precum că, hotărârile judecătorești în partea stabilirii modului de încasare a prejudiciului moral sunt ilegale și neîntemeiate, Colegiul penal îl respinge ca fiind neîntemeiat, or, din materialele dosarului se evidențiază că, acest argument este invocat pentru prima dată în instanța de recurs, astfel, conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Având în vedere cele consemnate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la

judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele invocate în cererile de recurs ordinar declarate de avocatul Cazacu D. în numele inculpatului Foleșteanu D. și de avocatul Pucas I. în numele inculpatului Colesnic V., sunt vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu și de avocatul Pucas Ina în numele inculpatului Colesnic Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017 și a recursului ordinar declarat de avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Foleșteanu Dumitru, împotriva sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași din 07 iulie 2017 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 octombrie 2017, în cauza penală în privința lui *Colesnic Vasile XXXXX și Foleșteanu Dumitru XXXXX*, deoarece sunt vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan